

гендерних стереотипів у тексті є прикметники й іменники для надання традиційних характеристик жінці як частини патріархального світу, покірної, пасивної, ніжної, люблячої. Дієслова є засобом вираження традиційних занять жінок, - чекання, приниження чоловіком.

Взаємозв'язок масової культури та гендеру реалізується через спрощене сприйняття людини як істоти лише з біологічними та примітивними соціально-побутовими й інтимними проблемами.

Шляхами до вирішення проблеми поширення масової культури на Україні та зменшення поширення гендерних стереотипів є підвищення рівня життя та освіченості населення, виховання смаку та внутрішньої культури, але тоді постає проблема реалізації такої програми. Людська природа, відмінність та кількість думок унеможлиблюють стовідсоткову реалізацію проекту освіти, яка б забезпечила знаннями та зробила б вклад у виховання внутрішньої культури людей, ліквідувавши таким чином споживача масового продукту.

ІНФОРМАЦІЯ ЯК ЗАСІБ ПРЕЗЕНТАЦІЇ ВЛАДИ

Доп. - Пікін С.Г., ІН-51

Наук. кер. – доц. Козинцева Т.О.

Тема контролю свідомості людини завжди була дуже гострою. Ще з найдавніших часів керівні шари суспільства прагнули підкорити своїй волі інших. З самого початку свого існування людство прагнуло знань. Первісні люди та перші цивілізації шукали пояснення оточуючим їх явищам у надприродних силах, тому велику владу тут мали жерці, шамани, знахарі тощо, які могли «здобувати» знання зі світу духів. Саме з цих часів починаються перші спроби маніпуляції свідомістю людей через спільні ритуали спілкування з духами предків. Набір методів маніпуляції свідомістю росте і вдосконалюється разом з розвитком людського суспільства. І сьогодні, у часи потужних засобів масової інформації, які дали нове величезне поле для експериментів з громадською думкою,

потреба аналізу основних методів, за допомогою яких влада намагається впливати на людей, постає особливо гостро, тому що людство опинилося на тонкій межі між реальним і віртуальним світами, утриматися на якій дуже непросто. У наш час люди все більше уваги приділяють світу телевізора, радіо і, звичайно, Інтернету, відсторонюючись один від одного, «замотуються» у віртуальну лялечку, з якої потім дуже важко виплутатися. Тому ми вважаємо необхідним розглянути основні методи маніпуляції людською свідомістю і намагаємося проаналізувати можливі наслідки подібного впливу на людину.

Поняття «інформація» - одне з найбільш загальних понять сучасної науки. Якщо розглядати інформацію у рамках системно-кібернетичного підходу, то інформація розглядається з трьох фундаментальних аспектів будь-якої кібернетичної системи: інформаційному, пов'язаному з реалізацією у системі визначеної сукупності процесів відображення внутрішнього та зовнішнього світу шляхом збору, накоплення та обробки відповідних сигналів; керівницькому, враховуючому процеси функціонування системи, напрям її руху під впливом отриманої інформації; організаційному, що характеризує організацію та ступінь досконалості самої системи управління, її надійності, функції, структури та ефективності витрат на здійснення процесів управління всередині самої системи.

Тому необхідною умовою будь-якого процесу керування та/або пізнання, що здійснюється в живому організмі, технічній системі, або в людському суспільстві є процес збору інформації, її передача, накопичення, опрацювання і використання в процесах створення керівних впливів для досягнення мети системи, що керується.

Одним з найдійовіших важелів державної влади при формуванні політичного настрою у країні є використання державних телеканалів. Невипадково і те, що вони є не тільки найвпливовішим, але, часом, і єдиним джерелом інформації для різних регіонів країни. Крім цього державні телеканали працюють на об'єднання населення країни. При усіх перевагах щодо аудиторії основна задача державних каналів – відверта

пропаганда теперішньої влади. Протягом 2005-2006 в Україні (як і у сусідніх країнах, що раніше входили до СРСР) на держаних каналах зменшилася кількість телепередач, у яких висловлювалися не офіційні та не офіціозні твердження. Аналітичні програми нерідко не тільки займаються далеко не аналітикою, а й пропагують відверто авторитарні, антидемократичні погляди. При цьому дефіцит інформації намагаються компенсувати телесеріалами, гумористичними програмами, національною музикою, як правило низької якості.

Вечірня телепрограма складається з наступних компонентів – телесеріал або «мильна опера», ток-шоу, новини та кінофільм. На початку вечора зазвичай іде телесеріал, що звертає відчуття глядача до вигаданих персонажів, затягує його до свого вигаданого світу, відволікає його від життя. Після цього монотонний голос диктора, що несе інформацію «від себе до глядача» та пов'язує його з оточуючим світом сприймається вже на підсвідомому рівні та не розцінюється як об'єктивна дійсність. Яскраві кольори, швидка зміна подій, високий темп викладу інформації у ток-шоу приголомшують глядача і роблять його більш сприйнятливим до того, що йому розповідають. А після цього іде остаточна перемога добра над злом у другосортному кінофільмі, найчастіше бойовику.

Можна привести майже аналогічний ланцюг подій. Спочатку плем'я збирається навколо вогнища (як сучасна родина біля телевізора) та чекають на появу шамана (як глядачі серіалів чекають на наступну серію). Поява шамана яскраво обставлена додатковими ефектами (як то вкидання селітри або солі/натрію у багаття), так само як і поява ведучого ток-шоу. Виникає думка, що саме від нього залежить доля учасників ток-шоу, так само як і доля племені від шамана. Сам процес камлання нагадує монотонний голос диктора теленовин, а ментальний перехід шамана до «іншого» світу дуже схожий на показ подій «того» світу у теленовинах. Саме по собі повернення шамана з «іншого» світу до племені – звістка про те, що він переміг злі духи, та після цього у племені настане безтурботне життя. Аналогічно і у фільмах - кінцівка дуже рідко

буває відмінною від світлої смуги у житті головного героя. Та і власне шамани, як телебачення, мали доступ до інформації, без якої плем'я (чи суспільство) не могло б існувати.

Таким чином телебачення на даний момент являється ЗМІ, що доступний найбільш широкій аудиторії, отже, не дивно, що воно активно використовується панівними структурами для маніпуляції людською свідомістю. Доступність телебачення і обумовлює легкість маніпуляції свідомістю людини за допомогою описаних методів.

ЭКЗИСТЕНЦИАЛИЗМ – ПРОБЛЕМА ЧЕЛОВЕКА

Доп. - Деркач Ж., ПР-54

Наук. кер. – канд. філос. наук, ст. викл. Бушман І.О.

Говоря наверняка не существует никакой философии кроме экзистенциальной. Наука систематизирует явления. Промышленность занимается полезными вещами, а чем же должна заниматься философия как не изучением бытия (существования) и существующих.

Бытие не есть ни эмпирическая реальность, данная нам во внешнем восприятии, ни та система связей, которая конструируется научным мышлением, ни мир умопостигаемых сущностей.

Бытие есть некая изначальная непосредственная, нерасчлененная целостность субъекта и объекта; познаваемое и познающее в их целостности должны совпасть, и бытие может быть постигнуто только через самое себя. При этом в качестве изначального и подлинного бытия выступает переживание субъектом своего "бытия-в-мире". Бытие в этом контексте понимают непосредственно, в виде собственного бытия - существования, то есть экзистенции.

Экзистенция человека есть его "стояние в просвете бытия"; подлинное, т.е. свободное человеческое бытие связывается с "экстатическим" отношением человеческого существа к истине бытия", с "экстатическим стоянием в истине бытия", "выступанием в истину Бытия".